

PARÁZS

TIB IDŐSZAKI KIADVÁNY

KÖSZÖNTŐ

A tartalomból:

Köszöntő	1
Levél Március Idusára	2 - 3
Kicsoda az ellenség	3
Nagy Imre naplójából	4 - 5
Szükségállapot	6
Mit ér az aláírás...	7
Közhasznúsági jelentés 2010. év	8

Fontos közlemény:

Mindenkinek, akit illet, tehát a küldötteknek és a küldőiknek: a TIB legfőbb hatalmi szerve a küldöttgyűlés. Döntései javíthatják, de akár meg is szüntethetik a TIB működését. Mindenkit ennek tudatára szeretnék ráébreszteni.

Felelős szerkesztőként tisztelettel és bajtársi kézfogással köszöntöm lapunk olvasóit, dicső harcosainkat, ragyogó forradalmunkban nemzetigazságot keresőket.

És itt van mindjárt a történelmi bökkenő. **Mit bökkenő? Árulás!**

Hisz épp az igazságos harc miatt véreztették ki forradalmunkat.

Mert a kommunista mindig mindenkit mindenhol erőszakkal árul el.

Ezért hát ezen lapszámunktól kezdődően mindig két gondolat lesz számunkra a legfontosabb, s tudom, hogy ebben valamennyien egyetértünk.

Az **első** gondolat Willy Brandttól, a Német Szövetségi Köztársaság volt kancellárjától származik, aki, még valódi szociáldemokrataként ezt vallotta: a demokrácia a kommunizmus tagadásával kezdődik". Senki ennél magvasabban nem fogalmazta meg a pusztító bolsevizmus minden gondolatában hazug mivoltát, gyakorlatát. Figyelmeztető szavai tehát azt jelentik, hogy ha e vörös világpusztító hatalmat nem tagadjuk meg kíméletlenül és következetesen, úgy demokraták soha, de soha nem lehetünk. Tehát: demokrácia velük nincs! A bolsevizmus kultúrákon, társadalmakon kívüli erőszak hatalom, amellyel szemben ma már minden eszköz megengedett.

A **másik** gondolat ezt kiegészíti, amelyet valamennyi politikai fórumon, vagy közönségtalálkozón elsőként említek: a bolsevizmus az 1917-es oroszországi, pénzelt puccs óta három tulajdonsággal jellemezhető, ez pedig, hogy hazug, erőszakos és harcra szóló.

Szóljon aki az elmúlt 94 év alatt mást látott velük kapcsolatban,

Ennek sajnos legszomorúbb példája hazánk állapota. S ez ma azért van így mert a „rendszerelváltó” miniszterelnök, - a vissza soha nem térő történelmi hónapokban - gengszterelváltást hajtott végre. Utólag nézve mily bájosan és édesen, még Németh Miklós kommunista miniszterelnökkel is lepaktálva. (Ld. a „spontán privatizáció” néven elkezdett majd elhíresült szabadrablás.). Így vette kezdetét és teljesedett be ezeréves Hazánk gátlástalan és teljes kifosztása, miután Antall miniszterelnök megkötötte titkos Paktumát a húsz év óta ország felforgató és a kirablást irányító szabadon röpködő madaras párttal is. (1990. ápr. 29.)

Kérem, hogy a fentiek után így fogadják írásomat, amelyet Március Idusán küldtem el az egyik legnagyobb elektronikus levelező hálózat számára.

Murányi László

Azt szeretnénk, ha megújult lapunk találkozna Bajtársaink, Olvasóink véleményével, meggyőződéssel.

Kérjük, hogy írják meg milyen témákról olvasnának a jövőben legszívesebben. Kérésüknek igyekezzünk megfelelni.

Már a weben is
elérhető
vagyunk!
TIB1956.HU

A kommunizmusnak a kártyakonvulsió, veszélyesebb embertípust nem produkált a világértelmében (Szócsenyi János)

Levél Március Idusára

Szét van lopva az ország.

Majdnem teljesen. Már-már csak vendégek, lakók vagyunk vérrel megszentelt ezeréves hazánkban.

1990 óta vigyorog rajtunk osztrák, német, zsidó, ukrán, kínai, hottentotta....

Az antalli, kisémmiző „rendszerváltás” első napjától senki nem közölte az ide nyomulók-
kal, hogy ez a - nemzetközi áruállással - kicsinyre nyomorított ország

nem eladó!

És hogy lakott!

És, hogy vendégek is csak az engedelmünkkel és hivatalos eljárás után tegyék itt le a lábukat. Ellenkező esetben nem kívánatos személyek, betolakodók, akikkel, mint betolakodókkal kell bánni. Mert ez kötelességünk.

S ezt meg kell mondani nekik!

Közben eltelt csaknem egy újabb esztendő-most 2/3 – al, - és szinte sehol semmi!

Honfitársaim!

Az idővesztegetésre nincs több magyarázat.

Látható máris, hogy az elmúlt időszak minden eltelt órája komédiává deformálta a legjobb szándékot is, merthogy – a 2010-es választási sokk után – előmáztak a fényre a magyarellenes különítményesek, a politikai sajtóelfajzottak, a médiaordibálók, az árulkodó milliomos filozófusok, a Brüsszelben, Párisban, Tel-Avivban, New Yorkban futkorászó senkiházik. Éppen azok, akik az elmúlt évtizedekben hazánk szellemi és anyagi ki – és elárulásból éltek – kiválóan.

Az elmaradt helyett magyarokhoz méltó, teljes fordulatot kell venni. A gyáva húzódozás, a tili-toli, a „na azért ezt ne” hazug szólamok lehetetlenné teszik a gyógyulást szenvedő hazánk számára.

A bolsevik-liberális szellemet teljesen ki kell irtani. Ha ezt nem tesszük - szánalmasakká válunk.

Az eddigi liberál - bolsevik nomenklatúra egyetlen szereplője se kapjon közfeladatot. Szorítsuk össze a szánk szélét, győzzük le politikai undorodásunkat és jólneveltségünket.

Az ország-rablók végre tegyenek ki az asztalra minden papírt. 1989-90 óta mindenki. Az anyu, apuci, a gyerek, a nagymama az unoka, a szeretők nevére csalt telekről, gyárról, csodapalotáról, társasházról, villáról, szállodáról, földbirtokról szóló „szerződéseket” végre látni akarjuk.

MINDET.

E nélkül nincs további együttélés.

Vagy elszámolunk - ekként, vagy a „nachtszliból” elő lehet venni az útleveleket. Ám ez is csak egy ideig lesz egerút, mert jogi úton utol kell érni őket.

Igen, vájkálni akarunk sötét, tolvaj múltjukban, mert idegeneknek, zsebre mérték ki, - mint hentes a boltban a húst – az ország javát. És a gyermekeinkét. Nem akarunk valami furcsa háborút, sőt: semmilyen háborút nem akarunk, mert a fentiek szerint nem hagyunk fegyvert a kezükben.

Tudatosítsuk végre, hogy a győzelemnek elszámoltatással kell járnia.

A kommunista gátlástalan törtető vagy debil ortodox. S minthogy nálunk az elmúlt több mint 20 évben az előbbieket ragadták magukhoz a hatalmat, bűnük a szemünk előtt elkövetett bűn volt. S azoké ugyanúgy, akik ezt a folyamatot elindulni engedték, felette szemet hunytak vagy épp segítettek.

folytatás a 3. oldalon

A felbukkanó jellemetlen forgolódókra, a tengeren túlról vagy a Siratófal mellől kiáltozókra ne szánjunk figyelmet. Olvassuk rájuk az öselvet: a törvény előtt mindenki egyenlő. Bűneivel együtt. Kiirtjuk a szótárból a „még egyenlőbbek” fogalmát. A nem tisztáknak akadjon csak el a lélegzete. Nem lesz erőszak. De nem maszkírozzuk magunkat holmi álhumanizmussal. Egyszerűen belekezdünk a folyamatba, eszkáláljuk és be is fejezzük.

Ez népünk, hazánk érdeke.

Ez az érdek mindent megelőz.

Már a weben is
elérhető
vagyunk!
TIB1956.HU

Életünk esetleges veszélybe kerülése sem oldozhat fel bennünket az alól a felelősség alól, hogy - II. Nürnbergi Perként – mi magyarok, itt a Kárpát medencében kezdjük el félmorzsolni azt a liberál-kommunista, embertelen rabló hatalmat, amely régen várt szabadságunk hajlékának küszöbétől: 1990-től érintetlen maradt, s amely hatalmak idegenekkel, szecskanépekkel összejátszva nincstelenné, hazátlank cselédeivé akartak, akarnak tenni bennünket. Bűnük soha el nem évülő, emberiség elleni bűncselekvény, hiszen az országot kiárusítva, a külföldet kiszolgálva az ezer éves magyar nemzetet, az EMBERISÉG EGY RÉSZÉT akarták, akarják megsemmisíteni.

/ld. még 2004. dec. 5./.

Hazaárulók tehát, ne féljünk a szavaktól.

/Büntetőtörvénykönyv 144. §. 1-2 bekezdés /.

Nemcsak jogos, de jogerős ítéleteket akarunk. És mihamarabb.

S akik még most is fontoskodva fontolgatnak, maszatolnak, azok helyett – akár napokon át, de igen hamar – gyűljenek össze a többségi magyarok egyetlen helyre, hogy immár halaszthatatlan közmegegyezéssel kítűzzék a sorscélokot.

S felemelt kézzel – az igazi tettekhez is jelt adjanak.

Vágyjunk bele, az embernek ez a dolga!

Murányi László

Az Úr 2011-ik esztendeje Kikelet / Március / havának 15-ik napján, Budapesten

KICSODA AZ ELLENSÉG?

Már régen tanítja a hadtörténelem, hogy a harc forgatagában még a legtöbb parancsnok is csak a maga szemhatáráig lát el. Az ütközet, s főleg a háború teljes története mindig később áll össze, amikor a sokfelől begyűjtött tapasztalatok rendezhetők, s a mód nyílik az érvényes tanulságok levonására.

Kádár – Moszkva sürgetésére – igen korán összegezte az „ellenforradalom” okait, lefolyását, felelőseit és tanulságait. Nem volt más választása. Csak aki elég sokáig él, az érthette meg a hazugságok csúfos végét, s a vörös világrendszer még csúfosabb összeomlását.

Ötvenöt év állt rendelkezésünkre ahhoz, hogy kellő rálátásunk legyen a magyarság XX. századi legdicsebb vállalkozására, amely megrepszettette a vörös gölem lábát, s döntő szerepet játszott a következő évtizedek történéseiben.

KINEK LETT IGAZA? Máig él a kommunisták hamis tudata, mert az ország lakók ijesztő félműveltségét okozó, az ország szellemét, valamint a közbeszédet meghatározó erők nem mernek, sőt nem is akarnak a történelem tükrébe belenézni. Helyette inkább magyarázzák a bizonyítványukat, sikeresen megrontva a történelemírás hitelét. Mi is lenne itt, ha honfitársaink mind egy szálíg rádöbbenének az igazságra?

Nos, a TIB 56-ban a szabadságért fegyvert fogó katonáinak is jó félvszázad állt rendelkezésére annak megértéséhez, hogy miben vettek részt, mégpedig életük, de legalább szabadságuk kockáztatásával. Katonák általában tudják, hol húzódik az a frontvonal, ami őket az ellenségtől elválasztja. Háborúban rendszerint tiszta a helyzet: mi itt, ők meg ott. Nem kis meglepetésre, a TIB magasrangú katonái teljes tudatlanságot áruáltak el ezen a téren, s ezt a kibővített elnökség színe előtt ki is mondták! Mit tanácsolhatnánk nekik ezek után? (Leginkább Horváth Miklós 56-os hadtörténelmét illenék elolvasniuk.)

Regéczy-Nagy László

TIB

„A Kommuniztáknál kárteknnyebb, veszélyesebb embentípust nem produkált a világtörténelem”
(Szoltsenykóin)

Bank Barbara történész rovata

Nagy Imre naplójából ...
(részletek)

1956. november 23-án a jugoszláv követségről a román fővárostól mintegy 40 km-re fekvő Snagovba szállították a Nagy Imre – csoportot. Nagy Imrét és feleségét, valamint a Losonczy és a Donáth családot egy-egy különálló villaépületben, a társaság többi tagját néhány kilométerrel távolabb, Miklós herceg hajdani tóparti nyaralójában szállásolták el. Nem meglepetés az sem, hogy a csoporthoz „kirendelt kiszolgáló személyzet” a román állambiztonsági szolgálat tagjaiból alakult. Ők látták el a Nagy Imre csoport tagjait, illetve megfigyelték őket. Nagy Imrét és feleségét különlegesen szoros ellenőrzés alatt tartották. Szinte teljes elzártságban éltek, sajtótermékeket is alig kaptak. A Nagy Imre csoport tagjai majdnem 5 hónapot töltöttek Snagovban. Nagy Imrét teljesen elkülönítették a többiektől és a külvilágtól.

Nagy Imre feljegyzéseit egy spirálfűzetbe írta, több mint 500 oldalon keresztül. Ebben az 1956-os eseményeket elemzi és reagál a Snagovba is eljutott újság, illetve pletyka hírekre.

A román állambiztonság szorgos munkát végzett, a titokban lefényképezett kéziratoldalak alapján nyomon lehet követni a feljegyzések megírásának ütemét. A Securitate emberei a Nagy Imre csoport tagjainak szinte valamennyi kéziratát lefotózták és ezeket a szövegeket román nyelvre lefordították. A „snagovi száműzetés” idején, a külvilágtól és egymástól is elzárt csoport politikus tagjainak engedélyezték, hogy jegyzeteket készítsenek. Ezeket a dokumentumokat a magyar politikai rendőrség is megkapta és 1957-ben visszafordították magyarra.

Nagy Imre teljes oldalakat kitepelt a jegyzeteiből, több jegyzetét csak vázlatnak szánta, időről időre áthúzta, átírta a szövegeit.

Részletek Nagy Imre feljegyzéseiből

„Magyarország tehát az Anglia és Franciaország ellen irányuló szovjet hatalmi nyomás tervében, mint stratégiaileg fontos terület jött számításba.

(...) Ez azt jelenti, hogy a szovjet hadsereg akkor is benyomult volna Magyarországra, megszállta volna hazánkat és elfoglalta volna a stratégiaileg fontos pozíciókat (a varsói szerződés értelmében és arra való hivatkozással), ha Magyarországon nem következtek volna be a forradalmi események. A második szovjet katonai intervenciót kizárólag az említett nemzetközi helyzetből adódó szovjet katonai tervek tették egyedül és kizárólag szükségessé. Ezt kétségtelenné teszik a fentiekben kívül még az alábbiak:

1. Az országban teljes mértékben elegendő szovjet fegyveres erő állomásozott, majd a magyar párt és kormány meghívására (Gerő és Hegedűs) nyomult be az országba Kárpátukrajnából és Romániából, – hogy minden néven nevezendő ellenforradalmi kísérletet, vagy megmozdulást csírájában elfojtson.
2. A magyar és szovjet kormány katonai megbízottainak a szovjet csapatok kivonásának technikai végrehajtásáról folyó tárgyalások idején, főképp 1956. November 2-án és 3-án a magyar nemzeti kormány megkérdése nélkül, akarata ellenére, sőt többszöri hivatalos és diplomáciai úton történt tiltakozása ellenére egy egész szovjet páncélos hadsereg tört be (általa javítva: jött be), az országba, a hozzá tartozó tüzérségi és repülő kötelékkel együtt. Előnyomulásuk az ország belsejébe egészen az ország nyugati határáig a tervszerű hatalmas felvonulás képét mutatta.
3. Azonkívül, hogy állítólagos ellenforradalom leverésére páncélos tüzérségi és repülő kötelékek nem alkalmasak, a stratégiai felvonulás sem ilyen feladatra mutatott, amit mindennél jobban bizonyít az a körülmény, hogy a szovjet hadsereg stratégiai felvonulása és az ország megszállása, a fontos katonai támaszpontok kézbevétele közben sehol sem került harcra sor sem a lakossággal, sem a magyar katonasággal. Állítólagos ellenforradalmárok sem léptek fel sehol a szovjet csapatok ellen.
4. Annak, hogy Magyarország szovjet megszállásának valódi okát nem a magyar „ellenforradalomban” kell keresni, hanem a nemzetközi feszültségben (általa kihúzva: „és megkezdődött a szovjet hatalmi katonai törekvésekben” – de a fotókópián megtalálható) egyebek között az is bizonyítható, hogy a második magyarországi szovjet intervenciót megelőzően a lengyel-német határon szovjet csapatösszevonások történtek, hasonló katonai intézkedéseket hajtottak végre a kelet-európai népi demokratikus országokban, Csehszlovákiában, Romániában és Bulgáriában, Kelet – Németországban pedig újra életbe léptették, helyesebben visszaállították a potsdami katonai rezsimit. A nyugat-atlanti tömb ellen irányuló szovjet katonai intézkedések egyik láncszemének kell tekinteni, a magyarországi szovjet megszállást és annak fedezetére ürügyül kellett kitalálni a magyar „ellenforradalomról” szóló mesét. **Magyarországon nem volt ellenforradalom;** a népi forradalmi mozgalom kezdetben Gerő és Hegedűs – Mikojan az első koncepció alapján, mint ismeretes – ellenforradalomnak minősítették. Ezt azonban **az új vezetés, amely a demokratikus kibontakozás koncepciójának alapján állott,** elvetette, és **a magyarországi eseményeket a népi forradalomnak és szabadságharcnak értékelte.** Most Kádár és vele együtt az SZKP, valamint a szocialista tábor pártjainak a vezetőségei ismételten „ellenforradalom”-ról beszélnek. Ezzel azonban csak megtévesztik magukat is, a szocialista tábor is, annak pártjait is és nem utolsó sorban ezzel az „értékeléssel” is lehetetlenné teszik az okok valódi feltárását, a tisztánlátást és a helyes elvi-politikai és gyakorlati következtetések levonását.

A magyarországi események „ellenforradalomná” való leegyszerűsítése emellett, hogy a tényekkel ellentétben hazugság – elhomályosítja azokat a rendkívül mély és nagy horderejű kérdéseket, azokat a súlyos hibákat, amelyek a népek, országok és pártok egymásközi viszonyáról, a szocialista táboron belül az SZKP sztálinista vezetése, annak antimarxista magyarázata miatt a magyarországi feszültség kirobbanásához vezettek

A magyarországi események „ellenforradalom”-má való minősítése azt jelentette, hogy **nem mernek szembenézni a történetekkel, hogy nem igyekeznek levonni a tanulságokat**, hogy a moszkvai politikában uralkodó sztálini szemlélet és módszerek felszámolása helyett, továbbra is változatlanul a régi alapokon igyekeznek ezeket a kapcsolatokat felépíteni. (...) **a régi sztálinista alárendeltséget igyekeznek újra visszaállítani az országok, népek és kommunista pártok közötti viszonyok terén. Ezek az igazi ellenforradalmárok**, mint a szocializmus ügyét világszerte a katasztrófa felé sodorják.

(...) a második és az elsőnél lényegesen nagyobb mérvű szovjet intervenciót a magyarországi helyzet alakulása egyáltalán nem tette szükségessé.

(...) Kádár és Münnich 1956. november 1-jén történt szökésüktől 1956. november 7-ig nemcsak hogy nem kormányoztak, de semmi jelt sem adtak magukról. Valahol külföldön, a Szovjetunióban tartózkodtak és kezdték meg szereplésüket. 1956. november 7-ig a nemzeti kormány volt de jure a hatalmon, ez volt nemzetközileg elismerve, ezzel voltak a diplomáciai kapcsolatok. 1956. november 7-ig a Szovjetunió kormánya sem szakította meg vele a kapcsolatokat, ami nem akadályozta meg abban, hogy a törvényes kormány megdöntésére fegyveres harcot indítson.

A nemzeti kormányt a szovjet csapatok fegyveres hadműveletei megakadályozták alkotmányos működésében.

A Kádár-„kormány” 1956. november 7-ig sem de facto, még kevésbé de jure nem kormányzott Magyarországon.

A nemzeti kormányt a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa nem mentette fel hivatalából.

A jövőt annál is inkább sötétnek látom, mert számos körülmény a magyarországi és a lengyelországi eseményekkel kapcsolatban (tényekről van szó) azt látszik bizonyítani, hogy mint Poznan, úgy Budapest is a sztálinizmus fő képviselőinek **provokációja, nemzetközi méretű akciója volt a szocialista demokratizmus felszámolására és a sztálinista kalandor diktatúra bevezetésére és indoklására.**

A magyar nép ellen, nemzeti érzései, becsülete és önérzete ellen a legalávalóbb, leghazugabb vád, – az ellenforradalmiság vádja. Ez az egész nemzet arculcsapása, amit sem a magyar nép tömegei, sem a magyar kommunisták soha sem bocsájtanak meg Kádár Jánosnak, társaiknak és „tanácsadóiknak”. Aki ilyen vádakot hangoztat, az az egész magyar néppel találja szemben magát.

A PB tagjainak magatartása az októberi események napjaiban, a kommunista pártvezetés morális csődje, szégyenfoltja. (...) nem vezetők és még kevésbé kommunisták azok, akik a Rákosi-Gerő klikk népellenes politikája idején, amelyet máma persze ők is elítélnék, nem mertek Rákosi és Gerő ellen fellépni, mert féltették a jövőjüket, a családjukat, az életüket. Ugyanezek a „kommunista vezetők” még gyávábbak lettek, amikor a népi demokrácia, a szocializmus sorsáról volt szó. Elpárologtak, eltűntek, kerekelt oldottak. Egyetlen egy sem akadt közülük, aki a tömegek élére mert volna állni, az ellenforradalom elleni harcban részt vett volna, aki fegyvert fogott volna a szocializmus ügyének védelmére. Megbocsájthatatlan bűnük, hogy maguk helyett a szovjet tankokat küldték a magyar népi demokratikus rendszer védelmére. Magyarországon a szocializmust legkevésbé a kommunista vezetők védelmezték. Ez **helyrehozhatatlan morális katasztrófa”**.

És **ezek az erkölcsi hullák** mernek most „a Nagy Imre kormány áruálásáról” a „Nagy Imre – Losonczy csoport áruló politikájáról” beszélni!! Nagy Imre és politikai csoportja ott állt a helyén, vállalta a feladatokat és a felelősséget mindazért, amit a nép és a párt rábízott, mindaddig, amíg fegyveres erővel el nem távolították, helyének elhagyására nem kényszerítették.

B.B.

SZÜKSÉGÁLLAPOT

Az ínség kellős közepén elmélázik az ember (már ha éppen melázhatnékja és ideje is van erre a „tevékenységre”), hogy amióta a „háromszögletű kerek-asztalon” betolták 1989-ben hozzánk a demokráciát – állandó szükségállapot uralkodik nálunk. Persze nem csak „kis hazánkban”, de minket ez ingerel legjobban.

Lehet, persze, hogy a nagyvilág urait Oszama bin Laden hiányzó holtteste, Görögország csődje, Kína gazdagodása vagy éppen a „Barackos” Amerika hanyatlása izgatja – nálunk inkább csak „helyzet van”, és az állandóan „fokozódik”.

„Világhírű” filozófusaink forintmilliókért írnak – semmiről semmit, vagy ollóval „írnak” magvas gondolatokat a „türelmes papírra”; majd körbejajongják a világot, amikor ezt valaki szóba meri hozni.

Bal-liberális „testvérkéink” nyakunkra hozzák modern „megmondó-emberüket”, az anarchista-pedofil Cohn-Bendit Danit, aki üvöltözve tanítgat bennünket a demokrácia mikéntjére. Rendőreink rendetlenkednek, mert nem mehetnek életük teljében nyugdíjba; a tüzoltók füstbombákat eregetnek, majd szépen lemossák ingyen az Andrássy utat. A szocikból mind kapitalisták lettek, a polgárok meg a nemzetiek kismimmizett proletárok. A cigány felcsapott romának, és senki nem kérdezte meg – mit szólnak ehhez a románok?

A pénz, ami nincs, állandóan romlik, az árak az égbe mennek, a munkahelyek a pokolba vagy az off-shore számlákba. A sajtó mázol, majszol és ködösít, a pénzes-média gagyít vagy harsányan hülyít, mi pedig igyekszünk észnél maradni – ebben az észbontó demokráciában. Mert van gond – éppen elég...

De inkább ne folytassuk ezt a bénító felsorolást, mert úgy járunk, mint az öreg viccben Kádár elvtárs a Parlament lépcsőjén keseregve országa állapotán. Mert ugye odajött hozzá a Jóisten, s megkérdezte, hogy mi a baj. Kádár elmondta. S a Jóisten leült mellé a lépcsőre, és elkezdett sírni...

Szép, szaftos kis vicc. Talán Aczél Gyuri bácsi találta ki. Hisz’ ettől lett a véreskezű Kádárból a konyhai hokkedlin granadírmarsot vacsoráztató János bácsi!

Demokrácia – egyenlő: szükségállapot. Nagy szükségünk van önerőre, önismeretre, önbecsülésre és tisztességre. Mert ezek nélkül nem működik a demokrácia. Ezek nélkül káosz van és szocialista vagy éppen liberális anarchia – ahol uralkodási tényező, fegyver a porhítás, a csalás, a hazugság, a tolvajlás és az „Öszödi Beszéd”. Ez viszi a pálmát, mint a rabok által építtetett „Szabadságszobor” a Gellért hegyen. Igaz ugyan az is, hogy mellőle a szocialista kígyókkal hadakozó szovjet katonákat már régen elvitték. S így a torzónak éppen annyi értelme maradt, mint a híres beszédnek „Gyurcsányunk” szájából.

Nos, a demokrácia szükségállapota bebocsátott a TIB-be is. Nálunk is nagy szükség van az előbb említett jótulajdonságokra. Sőt, még többre is. A vállalt köteleességtudásra és becsületes szervezeti munkára is. Ugyanis, mint azt mindannyian tudjuk, beszámolási kötelezettségünk van az állam számára. A jelenlegi kormány mindent megpróbál a rend megteremtésére – mert anélkül az ország meggyöngyösödne. Nem csak anyagilag, hanem lelkiében is. Mivel a TIB is része valahol a demokráciát megtestesítő rendnek, nekünk is minden erőnkkel törekednünk kell a teljes átláthatóságra, a rendszerünk megbízhatóságára, pontosságára – és ne feledjük: ’56-os jó hírnevünkre is.

Ezért joggal kérhetjük az új Ellenőrző Bizottság teljes támogatását, hiszen ők felelnek az államnak benyújtott minden adat és elszámolás helyességéért. És ezt csak a helyi szervezetek teljes támogatása révén tudják elérni, illetve csak a helyi szervezetek tudják biztosítani.

A szükségállapot, a jóra való törekvés hozta magával a Parázs megújulását is. Lemondások, betegség, öregség, erőhiány okozott állandóan nehézséget a szerkesztésben, a rendszeres megjelenésben.

Most örömmel jelenthetjük, hogy mellénk álltak néhányan a fiatalabb ’56-os generációból.

Murányi László barátunk vállalta a főszerkesztő hálátlan feladatát. Könyvei és a Horn kormány alatti kiebudalása a közmédiából bizonyítják, hogy jó oldalon hordja a szívet. Hogy profi újságíró – az már csak hab a tortán! Másik jó hírünk is van. Pécsi L. Dániel bajtársunk, a heraldikusunk, aki a TIB címerét is tervezte, szintén belépett a szerkesztőségbe. Tehát megújultunk remélve, hogy a Parázs ezentúl az összes TIB tag számára elérhető szócső lesz, amelyet nem csak a szerkesztőségben munkát vállaló önkéntesnek kell számonként megírni. Ez is egy fajta szükségállapot – szükség van a segítségetekre.

No, és még valamit. Éppen öt éve annak, hogy az előző kormány fittyet hányva a legtöbb ’56-os szervezet és a legtöbb ’56-os tudósok, művészek tiltakozására, – létrehozta minden idők egyik legpofátlanabb emlékművét: a VASKEFÉT! 700 millió forintért „szülték meg” az arra kiválasztott „ifjú művészek” a Városliget szélén. Kapaszkodjatok meg: hadműveleti területen, amely (szocialista állítások szerint) a II. világháború óta katonai terület. Azt állították, hogy a lerombolt Regnum Marianum templom környéke, a Városliget széle Budapest légvédelmére vált ilyen kiemelt jelentőségűvé! (Gondolom, valakik megsúgták ezt az Alkaida lelkes terroristáinak is, s így ezek most az MSZP védő-rakétáitól rettegve messze elkerülik még a május elsejei virsli-, és sörösztást is.)

Kérjük, sőt, követeljük a kormánytól, a Honvédelmi minisztériumtól, a főpolgármestertől és a Magyarok Istenétől is, hogy az 55. évforduló előtt paterolják el ezt a „művészi alkotást”! Ne provokálja tovább sem a még élő ’56-osokat, sem pedig a jobb érzésű polgárokat. Nem lehet velünk mindent lenyeletni!

Néha rosszat álmodom. 2006. október 23-a óta nem csak könnygázt és lovasrohamot, kardlapozást látok álmomban. Gyakran arra ébredek, hogy éppen Gyurcsány Ferenc emelkedik föl térdre borulásából október 23-án a Vaskefénél saját nagysága előtt, míg 50 ország meghívott feje nézi megdöbbenve, hogy mit csinál ez a banán köztársasági figura a Gój-motorosok kordonon kívüli motorbögésétől kísérve, a Dante Pokla vált itt virtuális valósággá a szocialista Apokalipszis lovasainak dobogása mellett!

Csak egy bólintás kell, és néhány bulldózer a 2006 vasoszlóperért ingyen rendbe tenné azt a feltűrt területet, és megnyugtatná fel-dúlt lelkünket! Kedves Hivatalosak! A lecke föl van adva!

MIT ÉR AZ ALÁÍRÁS, HA MAGYAR

Olyan honvédtisztek is tagjai a TIB-nek, akik aláírták Kádár Tiszti Nyilatkozatát. Katonai pályájuknak ezt a fekete pontját azonban bevallották, mégpedig akkor, amikor a tagozat többi katonája hajlandó volt ettől az önmentő vállalkozástól eltekinteni. Ennek egyik lehetséges értelmezése: az igazi 56-os szabadságharcosok vagy elmenekültek hazájukból, vagy sorra mentek a börtönbe - bitófára, a Tiszti Nyilatkozat aláírói pedig „feltétel nélkül” azonosultak a helyeállított szovjet gyarmati uralommal, sőt, annak elkötelezett szolgálóivá léptek elő. Elváltak tehát útjaink, s kilencven után - a békés kibontakozás érdekében - ezt mi nem is bolygattuk. Viszont nem azért voltunk türelmesek, hogy a szabadság elárulói bírái legyenek a szabadság hitvallóinak. Emlékezzünk Camus szavaira: Európában csakúgy maradhatunk hűek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha és sehol - még közvetve sem - igazoljuk a gyilkosokat.

Már a weben is
elérhető
vagyunk!
TIB1956.HU

A TIB 1999 tavaszán hivatalosan életbe lépett alapszabálya azonban arról rendelkezik, hogy „A tagot ki kell zárni a TIB-ből, ha róla utólag tagfelvételt kizáró ok bizonyosodik be”. (Alapszabály 4/6). Ami a kilencvenes években, netán Vásárhelyi Miklós elnöksége idején, még csak „elment”, azt mai alapszabályunk tiltja. Akiről tehát UTÓLAG derül ki, hogy eleve alkalmatlan volt a tagságra, annak esetében az Etikai Bizottságnak még mérlegelési joga sincsen! Súlyosbító körülménynek számít az a tudatos, eltitkolással véghezvitt okirathamisítás, ami abban nyilvánult meg, hogy K.S. eltüntette személyi okmányait a volt katonai tagozat szekrényéből, majd többszöri unszólásra is csak olyan tiszti szolgálati lapot mutatott be, amely 1963-as szabadulásával kezdődött! Tudni való, hogy 1948-ban kezdte katonai pályafutását, 56-os magatartásáért első fokon halálra ítélte a hadbíróóság, s rabtársunk volt egészen a 63-as amnesztiáig. Amikor felszólítottuk, hogy engedélyezze a betekintést a HM-ben őrzött irataiba, ezt kereken megtagadta. Meg kell adni, hogy szorosra zárta sorait a honvédségben még mindig működő maffia: csak Holló József altbgy. közbenjárásával sikerült megtudnunk azt, amit egyébként a TIB minden tagja már belépéstől köteles igazolni.

Nem mintha Kovács Sándornak bármi baja eshetett volna a hazaárulással felérő aláírásból. Mindössze a TIB tagságára alkalmatlan, s különösen méltatlan a katonai tagozat elnökségére. Emlékeztetőül: az a hírhedt nyilatkozat azt az ordas hazugságot erősítette meg, amely szerint, ha a Párt nem teljesíti történelmi kötelességét, akkor az ellenforradalmi hordák” megdöntik hazánkban a nép hatalmát”. Ezért az aláíró „feltétel nélkül csatlakozik” Kádár János kormányához, mert hiszen „szükséges volt kérni” a baráti SZU fegyveres segítségét. Ezen felül az aláíró „magára nézve feltétel nélkül kötelezőnek” ismeri el a Munkás-Paraszt-Forradalmi Kormány intézkedéseit. A saját kivégzésével végződő „intézkedéseket” elfogadhatta ugyan, de hogyan mehetett bele látatlanba a többi négy száz mártír felakasztásába, meg a huszonkétezer börtönre ítélt magyar sorsába, a tizenkétezer internált életének társadalmi kisiklásába, meg általában a megszálló hatalom diktálta egész kegyetlen megtorlásba? Honvédtisztként harcolni a haza szabadságáért, azután honvédtisztként egyetlen aláírással megtagadni az egészet: miként jogosít ez a TIB tagságára?

A vereség akkor válik teljessé, amikor a legyőzött a győztes hazugságát igazságként fogadja el! Miért lenne „ugyanolyan” ötvenhatos szabadsághős a hittagadó, mint a hitvalló? Ugyan miért „jár neki” Gyurcsánytól a Szabadság Hőse kitüntetés, csak nem a szabadság elárulásáért?

Bármely honvédtiszt nem tehetett 56-ban annyit a haza szabadságáért, mint amekkora kárt utána az aláírásával okozott! A számszerűsíthető veszteség mögött ott áll az alig visszavitt szabadság elvesztése. Még 33 évre visszasüllyedtünk a gyarmati sorba, még fokozódott lemaradásunk „a történelem szemétdombjára vetett”. Nyugattal szemben, s akkor egy magát ma hazafinak mondó honvédtiszt aláírásával támogatja a Moháccsal súlyosbított Trianon visszatérését!

Utólag könnyű okosnak lenni, de még fél évszázad múltán is az értelmet alakítani nem nagy dicsőség. „Nekünk csak olyanokra van szükségük, akik fegyverrel akarnak részt venni az ellenforradalom leverésében,- így Uszta Gyula vezérőrnagy 56 november 12.-én. Ezért is adtak kitüntetést, de arra ma már másként tekint a magyarság

Regéczy-Nagy László

A kommunikációnál Kátrékonnyabb, veszélyesebb emberitpasi nem produkált a világ történelmében (szubszentnyóin)

Telefonszám: 3129 837

Fax: 3129 837

A Történelmi Igazságtétel Bizottság Elnöksége a
PARÁZS című, időszaki kiadványt megjelenteti
200 példányban
Felelős szerkesztő: Murányi László
Felelős kiadó: Regéczy-Nagy László
Szerkesztőtársak: Bank Barbara
v. Hajdú Szabolcs, Pécsi L. Dániel, Vanek Béla
Műszaki szerkesztő: Forgó Zsuzsa

IV. évfolyam, 1-2. szám

KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉS 2010. ÉV BUDAPEST, 2011. MÁJUS

I. Általános rész

A Történelmi Igazságtétel Bizottságot (TIB) 1989. február 20-án alapították meg, nyilvántartási száma 77. A Fővárosi Bíróság 1998. január 1. napjától az egyesület formában működő szervezet, mint közhasznú szervezetet vette nyilvántartásba.

A TIB székhelye: 1051 Budapest, Nádor u. 36.

Képviselője: Regéczy-Nagy László elnök.

2010-ben a TIB 800 fővel, ezen belül 15 tagozattal rendelkezett. Két Tagozat betegség és létszámhiány miatt megszüntette önmagát. Szeptember 1-től a TIB Országos Elnöksége határozattal a Katonai Tagozatot, mint tagozatot szüntette meg.

A TIB célja az 1956-os Forradalom és Szabadságharc áldozatainak, illetve azok hozzátartozóinak érdekvédelme. Ezen túlmenően arra törekszik, hogy felismerését, kutatásainak eredményeit, állásfoglalásait minél szélesebb körben közzétegye. Törekszik a hazai mártírok emlékének ápolására, megőrzésre, megörökítésére.

A TIB tagjai tagdíjfizetéssel járulnak hozzá a szervezet működtetéséhez. A tagdíjon felül a TIB működését különböző támogatásokból és adományokból finanszírozza. 2010-re az előző év 4 900 e Ft pénzmaradványa is a felhasználható összeget növeli.

II. Pénzügyi helyzet

2010-ben a TIB gazdálkodásának forrása elsősorban a Szabadságharcosokért Közalapítványtól pályázaton elnyert 13 000 000 forintnyi támogatás. Ezt egészíti a tagoktól kapott tagdíj 521 e Ft értékben, illetve különböző adományok mintegy 124 e Ft összegben.

A TIB kiadásait kiemelkedő két csoport képezi: működési költségek, valamint segélyek, szociális segélyek, amelyeket melléklet tartalmaz.

2010-ben a TIB pályázatot nyújtott be négy tagozat infrastruktúrájának fejlesztésére 200-200 e Ft értékben. A TIB a támogatást megkapta, mely támogatásból három tagozat élt a lehetőséggel.

A Parázs időszaki kiadványa ez évre tervezett négy száma megjelent, és tartalmával Honlapukat feltöltötték. Honlapuk címe: tib1956.hu. Ez a kiadvány teszi számukra lehetővé a tagozatokkal, való szorosabb kapcsolattartást, de mára már biztosítva látják a külföldi magyarokkal való kapcsolattartás lehetőségét is.

A TIB Pályázata arról is szól, hogy a megszigorított 2010. évi SZJA törvény betartása mellett ne csak szociális segélyt, hanem adózott segélyt is tudjanak fizetni rászoruló bajtársainknak, úgy hogy az adózott segély valamennyi járuléka és a 2010. évi bevallás költsége ne a rászoruló terhelje. Minden TIB tag, aki kérelmet nyújtott be és eleget tett adatszolgáltatási kötelezettségének segélyben illetve szociális segélyben részesült.

III. Gazdálkodási adatok

A TIB gazdálkodásainak részleteit a kettős könyvvezetés elve alapján végzi. A tevékenység jellegéből adódóan vállalkozási és iparüzési adót a szervezet nem fizet. Alkalmazotti jövedelem, és megbízási díjak után SZJA-t és járulékokat fizet. A tevékenység számviteli szabályoknak megfelelő összefoglalóját a szervezet egyszerűsített éves beszámolóban készíti el.

A szervezet kiadásai megoszlanak a személyi és az anyagjellegű kiadásokra. Az előbbi a tagok részére folyósított 1 430 000 e Ft segély, szociális segély kiadásokat tartalmazzák. Ezt kiegészíti a TIB alkalmazotti és megbízási bére, azok járulékaival. A személyi jellegű ráfordítások összege mintegy 5 215 e Ft. Az anyagi jellegű kiadások lényegében a központi iroda és a vidéki tagozatok működési költségét tartalmazza mintegy 6,6 millió Ft összegben.

Az adatok birtokában a TIB összes kiadása 13 622 e Ft volt, ami összhangban áll a kapott támogatással, valamint a tagdíjak és adományok összegével. A szervezetnek 369 e Ft nyeresége is keletkezett.

IV. Társadalmi feladatvállalás

A TIB tagjai pártoktól függetlenül végzik munkájukat, lehetőségükhöz képest aktívan vesznek részt az 56-os forradalom és szabadságharcra kapcsolatos megemlékezéseken.

Képviseltek magukat a Szabadságharcosokért Közalapítványban, a Terror Háza Múzeum Alapítványban, a HM Rehabilitációs Bizottságban, az 1956-os Alapítványban, a Pesti Srácok Alapítványban, valamint ad hoc jelleggel különböző médiaeseményekben.

A TIB vezetősége fontos célnak tekinti a PARÁZS időszaki kiadvány honlapukon való naprakész megjelenését a kapcsolattartás szorosabbá fűzése érdekében.

Budapest, 2011. május.

Regéczy-Nagy László
elnök